

מ"ת 7323/08/14 - מדינת ישראל נגד רוני זרו, חיים איצ'ו, יוסף גודו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 7323-08-14 מדינת ישראל נ' זרו(עציר) ואח'

בפני: כב' השופט ברוך אזולאי
מבקשים
נגד
משיבים
מדינת ישראל
1. רוני זרו (עציר)
2. חיים איצ'ו (עציר)
3. יוסף גודו (עציר)

החלטה

ההליך

מדובר בבקשה למעצר המשיבים 1-3 עד תום ההליכים.

כתב האישום

נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם שוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

הבקשה למעצר עד תום ההליכים

בבקשה למעצר עד תום ההליכים מיום 8.8.14, נטען שקיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות למשיבים 1-3 בכתב האישום, וכן שקיימת נגד המשיבים עילת מעצר מכוח סעיף 21 (א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, שכן קיים יסוד סביר לחשש שיסכנו את בטחון הציבור. חשש זה נלמד מהתנהגותם, לאחר ששדדו את המתלונן תוך שימוש באיומים ובאלימות, בצוותא חדא, והכל בשל מניע של בצע כסף, כאשר לאחר השוד ברחו מהמקום עם השלל.

כמו כן, קיימת עילת מעצר מכוח סעיף 21 (א)(1)(א), שכן קיים חשש כי אם ישוחררו המשיבים, ינסו להימלט מאימת הדין או שינסו לשבש הליכים, זאת בשים לב לכך שהמשיב 1, אשר הודה בביצוע השוד והפליל את המשיבים 2 ו-3 חושש להתעמת איתם, ועדים נוספים חוששים להפליל את המשיבים 1-3. עוד נטען, כי מסוכנות המשיבים מתגברת לנוכח עברם הפלילי, כאשר למשיב 1 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, סמים, אלימות והפרת הוראה חוקית, למשיב 2, הרשעה קודמת בעבירה של דרישת נכס באיומים, ובאמתחתו מאסר על תנאי בר הפעלה, ולמשיב 3 הרשעות ומאסרים בעבירות אלימות, רכוש, הדחה בחקירה וסמים.

בדין מיום 12.8.14, שהתקיים בפני השופט ג' גדעון, טען ב"כ המשיב 3 ביחס לשאלת הראיות לכאורה, נקבע, כי קיימת תשתית ראייתית נגד המשיב 3.

בדין לפניי מיום 18.8.14, הסכימו ב"כ המשיבים 2 - 3 לקיומן של ראיות לכאורה, ולגבי המשיב 1 הוסכם לקיומן של ראיות לכאורה וכן לעילת מעצר.

ב"כ המשיבים 1 ו-3 טען כי מדובר באירוע ספונטני שלא תוכנן מראש, כאשר המשיב 1 אמר בחקירתו כי היה שיכור, ולגבי המשיב 3, המתלונן לא זוכר מה היה חלקו בפרשה. כמו כן, הדברים שנגנבו הינם בגדר בטל בשישים, ולא ניתן לפסול מראש כל סוג של חלופה שתוצע. אף שנשקפת מסוכנות מהמשיב 1 ו-3, הרי שיתכנו חלופות שיהא בהן כדי לצמצם את רמת המסוכנות הנשקפת, ועל כן יש לקבל תסקיר שרות מבחן בעניינו של המשיב 1.

לגבי המשיב 2, טען ב"כ כוחו, כי מדובר באירוע ספונטני, כאשר חלקו של המשיב 2 באירוע הינו שולי. המשיב 2 היה שיכור, והאירוע היה ספונטני ולא תוכנן מראש על ידי שלושת המשיבים. נוכחותו של המשיב 2 באירוע אינה פלילית ואין דבר הקושר אותו לאירוע של שוד אלים. לדבריו, מדובר במשיב צעיר, כבן 28, עברו הפלילי אינו מכביד, כאשר לחובתו הרשעה פלילית אחת משנת 2009. כן טען, כי הנזק שנגרם למתלונן הינו נמוך, ויש לשקול לשחרר את המשיב 2 לחלופת מעצר ולהפנותו לקבלת תסקיר שרות המבחן.

מנגד, טענה ב"כ המבקשת כי יש להורות על מעצר המשיבים 1-3 עד תום ההליכים נגדם. לדבריה, אין להפנות את המשיבים לקבלת תסקיר, שכן מדובר במעשים חמורים ואלימים שבוצעו על ידיהם ללא כל סיבה. המשיבים תקפו את נהג המונית יחדיו, היכו אותו ושדדו ממנו כסף ומכשיר טלפון סלולארי. בנוסף, לשלושת המשיבים עבר פלילי ובמקרה זה לא ניתן להסתפק בחלופת מעצר.

דין

לאחר עיון בחומר הראיות שהועמד לעיוני ובטענות הצדדים, ולאור הסכמת ב"כ הצדדים באשר לקיומן של ראיות לכאורה, נראה לי כי קיימת תשתית ראייתית נגד המשיבים 1-3, המקימה עילת מעצר. מסוכנתם של המשיבים 1-3 עולה על פניה מעצם מעורבותם הלכאורית בעבירות נשוא כתב האישום. מדובר במעשה שוד בחבורה, כאשר השתתפות יחד של חבורה עבריינית, במעשה מסוג זה, מלמדת על מסוכנות.

כידוע הוא, כי בשלב הדיון בבקשה למעצר עד לתום ההליכים, בית המשפט אינו נדרש לשאלה, האם הראיות שברשות המאשימה מלמדות על אשמתו של הנאשם מעבר לספק סביר, אלא שהפוטנציאל הראייתי הגלום בחומר הראיות מקים סיכוי סביר כי חומר זה, לאחר עיבודו במהלך המשפט, יוביל לביסוס אשמתו של הנאשם מעבר לספק סביר (ראו, לעניין זה, בש"פ 2916/12 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 25.4.2012; בש"פ 4329/12 אימאם נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 13.6.2012).

נראה לי כי התשתית הראייתית שהוצגה בתיק זה די בה כדי לענות על הדרישה לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה, והן בתמציתן: המשיב 1 זיהה בחקירתו בצילומים א.א.1 ו- א.א.2 את המשיבים 2 ו-3 (א, עמ' 2 שורה 38, עמ' 5, שורה 123), בחקירתו הודה במיוחס לו, ובכך הפליל בעקיפין את המשיבים 2 ו-3, אף שבהמשך חזר בו. המשיב 1 אישר שהרים יד על נהג המונית ושגנב כסף ופלאפון. כמו כן, הודעות המתלונן - נהג המונית, המתאר את מהלך השוד וכן חלק מפרטי הלבוש שלבשו השודדים, צילומי מצלמות אבטחה, בהם נראים כאמור המשיבים בסמוך לפני השוד

בתחנה המרכזית, וכן סרטון נוסף בו נראים המשיבים נכנסים למונית של המתלונן בסמוך ל"סנוקר", הודעת חברם של המשיבים - ליאור ימרה, שמספר שסמוך לפני אירוע השוד, בילה עם המשיבים ב"סנוקר", ואף זיהה במצלמות האבטחה את המשיבים, עמהם יש לו היכרות מוקדמת, הודעת נהג המונית עמר תומר, אשר ראה את המשיבים נכנסים למונית של המתלונן, ואף זיהה את המשיב 2 בשמו, בשל היכרות מוקדמת ותעודות רפואיות בגין הפגיעה במתלונן.

השיקולים העיקריים שאותם יש להביא בחשבון לצורך קבלת החלטה בבקשה להארכת מעצר נוגעים לאיזון בין זכותו של נאשם, שחזקת החפות עומדת לו, לחירות, לבין שלום הציבור ומניעת שיבוש הליכי משפט, כאשר נקודת האיזון נוטה אל עבר זכותו של הנאשם ככל שמתארך ההליך השיפוטי וכתלות במסוכנותו (ראו למשל: בש"פ 985/14 מדינת ישראל נ' מונדר, [פורסם בנבו] פסקה 19 (16.2.2014) (להלן: עניין מונדר)).

שוד בנסיבות מחמירות הוא מעשה חמור ביותר, שכשלעצמו מלמד על עושהו כי הוא מסוכן לציבור. לכך יש להוסיף את עברם הפלילי של המשיבים 1-3.

עם זאת, לנוכח הוראת החוק המחייבת בדיקת חלופה למעצר, נראה לי שיש לקבל תסקיר מעצר שיתייחס להערכת מסוכנותם של המשיבים ולחלופת המעצר שתוצענה, כאשר אלו ייבדקו בזהירות הראויה על ידי שירות המבחן, בלי שיהא בכך כדי ליצור ציפייה כלשהי לקבלת המלצת שירות המבחן.

לאור זאת, סברתי שיש להורת על המשך מעצרו של המשיבים עד להחלטה אחרת, ולהורת לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר כאמור, וכך אני מורה ביחס למשיבים 1 ו-2. ביחס למשיב 3, משהודיע בא כוחו כי אינו מבקש תסקיר הואיל ואין לו בשלב זה הצעה לחלופת מעצר, אני מורה על מעצרו עד תום ההליכים. ככלשתהא לו הצעה לחלופה תהא אפשרות לבחון אותה לאחר קבלת תסקיר של שירות המבחן.

נקבע להמשך דיון בעניינם של משיבים 1 ו-2 ביום שעה 12:30.

יש לזמן את המשיבים 1 ו-2 באמצעות שב"ס.

יש לאפשר למשיבים שיחות טלפון ל פי הנהלים.

ניתנה היום, כ"ג אב תשע"ד, 19 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.